

Lise Anılarım 3

— Sevinç A. K. · 18 Kasım 2012

Lise 2. sınıftayım. Coğrafya dersine gıcık denilecek cinste bir hoca girerdi. Anlattığı dersten de birçok öğrenci anlamadığına dair dert yakınırı. Sınav tarihi belirlendi ve o gün geldi. Defterden harıl harıl yazılı çalışıyorum, teneffüslerde bile...

Öğretmen sınıfa girdi, bizde heyecan hat safhada; sanki ilk defa yazılı olacağız.

Hoca yerlerimizi değiştirdi. Yanımdaki ve arkamdaki kızlar da bana güveniyor "Sevinç'den kopya çekeriz." gibi düşüncelerde. Beni gitti en arkadan üçüncü sıraya Burak diye haylaz bir çocuğun ön sırasına yerleştirdi. Çocuk da bir seviniyor, bir seviniyor.

Burak:

- Sevinç bana kopya verirsin değil mi?
- Olur tabii, sen hangi soruyu yapamazsan sor bana ben sana söylerim, dedim.
- Çocuğun o andaki sevinci gözlerindeki ışıltıdan nasıl belli oluyor, anlatamam.

Ben kağıdı bitirdim; sorular biraz zorlayıcı idi. Arkamdan bir el sürekli dürdüklüyor.

"Şu sorunun cevabı ne?" Dercesine...

Ben de buna yanlış cevapları söyledim ya da kendi yazdıklarımın birebir aynısını söylemedim.

Zaman geçti, sonuçları hoca okuyor:

"Sevinç 80."

Burak'da benden sonra geliyor sıralamada, çocuk da benden daha çok seviniyor, sanıyor ki:

"Ben de 85 alacağım."

"Burak 45."

Çocuk bir kalktı ayağa: "Hocam nasıl olur, ben niye 45 aldım da Sevinç neden 80 aldı!"

Hoca diyor ki: "Oğlum senin Sevinç ile ne alakan var?"

Zil çaldı, çocuk geldi bizim sıraya, kızlara diyor ki bu defa: "Sakın bundan kopya istemeyin! "

:))

*****

Lise 3'deyim. Yeni bir din kültürü öğretmeni geldi okula. Dersini ise pek dinleyen olmazdı. Bunun üzerine hoca da sinirlenir; anlatmak istemezdi. Sınav gününü belirledi ve hangi konulardan çıkacağını belirtti.

"Sınav test olacak, kitaptan çalışın."

Yazılı günü geldi, sınav kağıtları dağıtıldı. Önümde tembel, geveze, çok konuşan iki çocuk vardı. Bunlardan biri Mehmet diyor ki:

- Bana kopya verirsin değil mi Sevinç?

- Veririm tabi, neden vermeyeyim, kaç yıllık arkadaşlığımız var burada, dedim.

Sorular da o kadar basit ki, hani bitmesi 10 dakika almadı desem yeridir. Önümdeki habire arkasını dönüp bakıyor. Kağıda önce yanlış olan şıkları seçtim; buna gösterdim hocaya çaktırmadan.

-Ya beşinci sorunun cevabı o mu ki?

-He evet o.

- Ama ya o olmaması lazım ! "

- Sen bilirsin.

(Tabii bunları sessizce söylüyoruz.)

Sonrasında doğruları kendime işaretledim.

Bir hafta geçti aradan. Hoca sonuçları okuyor. Bu çocuk da benden önce geliyor sıralamada, artık doğru yaptığı vardı ki 50 almış, bense 100 almıştım.

Çocuk benim yazılı sonucumu duyunca arkasını dönüp yüzüme bir baktı...

Hiç umurumda değildi açıkçası. "Çalışsaymış dersine zamanında dedim." Kendimce.

Daha sonraları kopya istemek bir yana dursun, arkasını dönüp bakmadı bile. O değil sırasını başkasıyla değiştirmişti.

*

*

*

Sevinçli

Not: Hayatımda hiç kopya çekmedim diyemem; ama çalışmadan bir başkasının üstünden nemalanmadım sınavlarda. En fazla sıraya karalayıp, sonrasında silmişimdir; kimi yerde aklıma gelmesi için şifrelemişimdir. O da ne çıkarsa bahtıma. :)

Kopya vermek istemediklerimse; dersi kaynatanlardı. Yoksa kötü biri değilim ben. :):)